עק משפם גר מצוה בה א מיי' פץ מהלי איסורי מוכח כלכם

ב ופ"ו כלכה ג: כם ב מיי פיה מסלי מסס"ת כלכה כח:

ל ב ד מיי פיב מכלכות מסכ"מ כלכב כנ:

פסילות

שימה מקובצת ל] דקורקסא דדיישא דשתאי: ג] במנדת נסכים פסולה פי' הקוםץ של סנחת ישראל לפי שבלע הקומץ ממנחת נסכים ורבה שמן דמנחת נסכים על הקומקומבסל ותוי פנחה שלא נקסרו פומצה ופסולה הני כריבה שפנה כיון וכמאן בגירםא של רש"י כת"י: ג] והן כולעות כו' פי' רש"י הקומץ כו' ובגם' פי' שימה אהרת דבמל תוא לעולם כמאן דליתא וא'כ לא יפסל הקומץ דלא תוי ליה ריבה יש בו ממנחת נסכים הוא בסל והוי כסאן דליתא ולפי זהלא יפסול כי אם מנחת נסכים לבד ולא הקומץ וניחא לפי זה הא פסולה ולא זו מזו חסומק בולע דמנחת נסכים על חקופץ ככנחה קוםצהופסילה הנקבצת אבל מנחת נסכים כשרה ולא דעי כריבה שמנה כיון רשלא מדעת ערבן

ופרק וכו' וי'ל כו' [עיון לקמן בתו"ה] מין במינו וכו' ור"י סבר כדיליף מדם הפר ומדם השעיר: ז] נתערב כדם בהסה' וא'ת כ"ש לפיתני או בדם היה] וי'ל דלהודיעך כתידר' תניא: ס] או כדם היה' חיה פפשי וי"א כדם בהמה שיצא סמנה בחייה כגון רם הקוהנו] רשתאי ותיבת רישא נפחק: 1] יפה ומצוייר הס"ד: ה]כבנחת נמחק:ק (נסכים ובמנחת: י] שמן וחביתי כהן נדור חביתין מינה ליתא שמה: יה] אם יכול ' שייך ווו בצד זו ונשאר מזו כדי קומק שלא נתערב ומזו כדי קומק כשרות ואם: יג] רואין את היין כאילו: יד] נרבה היין כאילו: יד] לונ: פו] מדות מדכתיב ואות כ' נמחק: פה] שמן

נבי שתי מנחות שלא

נקסצו כו'קא פריך כיה רקסיק (ליה) [להו]

ועצים דפשיטא ליה לתכא משל לבור מכלן - וא"ת ולילף ממלח כדלעיל דאין להשיב מלבונה ושמא יש לד אחד:

ישון בלילחה עבה-מנחת נדבה יד] [כ] ולוג לעשרון כדדרשי' בפ' שתי מדות (נקמן פסי) סו) כדכתיב במנורע עני ועשרון סלת בעול בשמן למנחה ולוג שמן[ג] סין דמייתה

ליה למנחה ולוג שמן למתנדב מנחה לא יפחות מדבר הסשון לוג ומאי כיהו עשרון ומנחת הגסכים וכהן משיח שלשה לוגין לעשרון כדמפרש בקונט': שון בלילתה עבה חו בלילתה רכה והן בולשת ז מזו - אע"ב דקתני פסולה דמשמע האחת נראה דשתיהן פסוטת העבה והרכה מדקתני והן בולשות זו מזו ומיהו בבליעה חדא מיפסלי תרווייתו דכי בלע קומן ממנחת נסכים מיפסיל קומן דהוה ליה ריבה שמנה ומיפסלא מנחת נסכים דהוה ליה חיסר שמנה והא דקתני פסולה ולא קתני פסולות משום דכולה מתניתין בלישנא דחדא מנחה איירי ורישא נמי הכי תנן נתערב קומנה בקומן של הבירתה כשרה והוה ליה למיתני כשרות וכששתיהן בלילתן עבה או רכה אף על פי שבולעות זו מזו לא חשיב לא ריבה שמנה ולא חיסר שמנה ולא [ד]מפסלא: [דק בולעות זו מזו · פי' בקונטרם הקומן בולע מן מנחת נסכים והוה ליה יו) ריבה שמנה ובגמ' גבי הה דפריך לרב חסדא דאמר בתר גבי החושר אחרים מצארי ובספרים אחרים מצארי מבטל חולים ממתניתין דשתי מנחות וזה לשוני והן בילעית שלא נקמלו דאם יכול לקמון מזו בפני עלמה ומזו בפני עלמה כשרה והא כיון דקמין ליה מחדא אידך הוה ליה שיריים ולא מבטל ליה שיריים לטיבלא ופי' בקונטרם [ה]שטיבלא דלא מבטל להו לשיריים דניהוו כריבה סולתה לא מלי למיפרך לרבי חנינא דנימא מהכא דבתר מבטל אזליכן דאי בתר בטל כהנים ובקופק חברתה סודה ר"י רכשרות לפי אזליכן שיריים מי הוי טיבלא דאי נמי בתר בטל אזליכן וטיבלא מבטל לשיריים מבמל זו את זו ותימה לא הוי ריבה סולתה דבטילי וכמאן כאי שנא כהא דאברי בגמרא גבי הא דמייתי תנן שתי מנחות כו' דליתיה דמי ולא מייתר ליה ופירוש זה סותר תה שפירש במשנה דמהחי

> מעמא לא יחשוב (ו) כמו ריבה שמנה ואין לפרש דמה דמיפסלן הכא לאו משום ריבה שמנה אלא משום חיםר שמנה דאדרבה לפי מה שמפרש בגמ' גבי חרב שנחערב בבלול לא מיפסלן אלא משום [1] ריבה שמנה : ורק בולשות זו מזו - מין בשחיט מיט חשיב ליה בגמרה משום דחמרי סלק את מיט כמי שאיט ושאיט מיט רבה עליו ומבטלו שהסולת של קומן רבה על השמן של מנחת נסכים ומבטלו ותימה דמהאי טעמא נמי ליפסול לרבי יהודה נתערב קומלה בקומן חבירתה וזה הוא תימה לומר משום דבלילתן שוות אין זו בולעת מזו ועוד נתערב קומלה בשיריה דקתני סיפא דאם הקטיר עלתה לבעלים ופריך מינה בגמרא

מכאן

דליבטלו שיריים לקומץ ומשני ר' זירא נאמרה הקטרה בקומן כו' למה לן האי שיטיא הא אמרינן דבלילתן שוות ואין בולטות זו מזו יהן ומאי אין קומן מבטל קומן שייך כאן ועוד חימה [ח]דבגזירה שוה דר' זירא אליבא דרבי יהודה נמי מסקי לה ומשמע דאין הקומן מבטל מבירו אפי קומן דמנחת חוטא וקומץ דמנחת נדבה אף טל פי שזה סרב וזה בלול ומה שכתוב בספרים בגמ' גבי חרב שנתערב עם כתנים ט' חיבה בשהי בלול מחי לחו קומץ דמנחת חוטה דחיערב בקומץ דמנחת נדבה לה גרסיטן הכי אלה כספרים דגרסי דחיערב במנחת נסכים אבל שום קומן אין מבטל הבירו אפי' לרבי יהודה דאי משכחת חד קומן דמבטל לא תחקיים גזירה שוה והשתא מגלן לרבי יהודה דלא יבטל זה את זה קומן דמנחת חוטא וקומן דמנחת נדבה (ש)הא בלשי מהדדי ועוד תימה למאי דמסקיטן מגזירה שוה דר' זירא אליבא דר' יהודה א"כ מנחת נסכים וקומן נמי לא ליבטלו זה את זה ומיהו הא לאו פירכא היא דדוקא בקומן ושיריים איכא גזירה שוה דהקטרה הקטרה אבל מנחת נספים לשיציהו שהוי שה! כולה כליל ואין כאן קומץ ושיריים : 😭 יש בו מראית דם כשר • לא באדמומית מעט מתכשר אלא מראית דם גמור קאמר למעוטי היכא דדיהה מראיתו דהא דדם הפר מרובה על דמו של שעיר משמע דאי לאו מטעם עולין או משום מין במיט היה בעל אע"פ שאם היה דמו של פר מים היה בו מראית דם שעיר קלת : הדבר דיוע שדמו של פר מרובה על דמו של שעיר י פי׳ והיה לו לדמו של שעיר להיות בטל חימה דאיפכה הה ליה למידק דאמרינן ביומא (דף נג:) (י) שעירב דם הפר בדם השעיר וההיא דדם שנתערב במים אמרי' בפ' התערובות (זבחים שה:) ובפרק פיסוי הדם (חולין פו:) לא שט אלא שנפלו מים לתוך דם אבל דם לתוך מים ראשון ראשון בטל והילכך האי דם הפר היה ט להבטל ראשון ראשון בדם השעיר ואפי' מאן דלית ליה ראשון ראשון בעל בפ' בתרא דמסכת ע"ז (דף עני) הכא מודה משום דהוה ליה גראה ונדחה וי"ל דלא אמריגן ראשון בטל כשמטרה בשפט הרבה ביחד כמו שמחלק בפרק בתרא דמסכת ע"ז (שם) בין הבית דנפיש טמודיה וקשה דאשרינן בנסרא ללרלור קטן דלא נפיש עמודיה ואפילו מאן דאית ליה ראשון ראשון בטל בחבית ביותר מפי חבית היה מודה דלא בטל": מכחו

פי וכי לפו רחמנת לבכה למלוח קרבנם משל הקדש לשראל הוא רזכי להו משום דאית להו לשכה כלומר שהם נתנו השקלים בלשכה שמהן נקנה המלח אבל כהנים שאין חייבין לשקול לא להכי אילטריך פנאה: מדפי . לר' אלעזר בן שמוע בעינן חדתי: סכא נמי בחדתי שעדיין לא נשתמש בהן ארונה : עיום. תורה אור

עו של ברחל נותנין עליו להכבידו: כי זכי להו רהמנא לישראל ראית להו לשכה שיום דקורקסם . קורקסח נסר גדול לכהנים דלית להו לשכה לא זכי להו רחמנא מלח יתידות : דדיישי ו] דישם - שטתנין קמ"ל ועצים דפשימא ליה לתנא דמשל אותו על התבואה וקושרין בו שוורים ציבור מנלן דתניא יכול האומר הרי עלי ומושכין אותו ונידושת התבואה: מאי עולה יביא עצים מתוך ביתו כדרך שמביא ינסכים מתוך ביתו ת"ל "על העצים אשר קרם - מוריגים לטורך דישה דכתיב מורג וכתיב תדוש: חרון · יפה זן ייקר ומלמיד: בתנה במנחם כסנים על האש אשר על המובח מה מובח משל ח] כשרם - שהרי כולו כליל כמותו : ציבור אף עצים ואש משל ציבור דברי ר' יכודה חומר חם נמערב הקומן רבי אלעזר בר ר"ש רבי אלעזר בן שמוע בים למני במנחת נסכים כן ומנחת כהן משיה אומר *מה מובח שלא נשתמש בו הדיום פסולם . לפי שהקומן דמנחת נדבת אף "עצים ואש שלא נשתמש בהן הדיום ישראל בלילתו עבה לוג לעשרון:ומנחת כהן משיה ומנחת נסכים בלילתן רכה מאי בינייהו איכא בינייהו חדתי ועתיקי לא שלשה לוגין לעשרון דכתיב במנחת במולל הבתיב °ויאפר ארונה אל דוד יקה ויעל ארוני המלך המוב בעיניו ראה הבקר לעולה נסכים בלול ברביעית ההין שמן יזויליף חביתין מינה שלשה לוגין לעשרון בפ' והמוריגים וכלי הבקר לעצים הכא נמי בחדתי : ב ביו כה התכלת (לקמן כחי):והן בולפות זו מזו-מאי *מוריגים אמר עולא ממה של מרבל בים הקומך בולע ממנחת נסכים והוה ליה מאי ממה של מרבל אמר רב יהודה עיוא ריבה שמנה ומנחת נסכים נמי פסולה דקורקסא לו דדשו בה דשתאי אמר רב יוסף דהוה ליה חיסר שמנה והאי דקתני שמים פסולהולה קתני פסולות משום דטלה מה מאי קראה "הנה שמתיך למורג הרוץ הרש בעל פיפיות תדוש הרים: בותני בעתערב מתניתין בלישנא דחדא מנחה איירי קומצה בקומץ חבירתה במנחת כהנים ורישא נמי הכי תנא נתערב קומנה במנחת כהן משיח במנחת נסכים כשרה בקומן חבירתה כשרה והוה ליה למיתני כשרות: יאן °אם יכול לקמון רבי יהודה אומר במנחת כהן משיח מזו בפני שנמה · שנפלה יבן זו בלה זו במנחת נסכים פסולה שוו בלילתה עבה ונשאר מזו כדי קומן שלא נתערש וזו בלילתה רכה יו והן בולעות זו מזו : כשרות ואם לאו פסולות דאמר בתורת אנבו׳ תנן התם *ידם שנתערב במים אם כהנים מסלתה ולא מסלת הבירתה: יש בו פראית דם כשר נתערב ביין רואין לא יקפיר. אפי׳ כל המעורבת דאין הקטרה מלוה אלא בקומן ומקמן נמי אותו כאילו הוא מים זו "נתערב בדם בהמה ס או בדם חיה רואין אותו כאילו הוא מים לא מלי קמין שני קומלים דדלמא בכל רבי יהודה אומר אין דם מבטל דם א"ר יוהנו ושניהם מקרא אחד דרשו "ולקח [3"51 .5; 3 קומן וקומן יש מזה שנתערב וליכא קומן שנס [מ] (מ) מחמת מנחה: ולם ויקופיוותנן ושניהם מקרא אחד דרשו הקפיר כל המעורבת היא לא מדם הפר ומדם השעיר הדבר ידוע שדמו עלתה לבעלים דהא לא נקמלה ואין של פר מרובה מדמו של שעיר רבנן סברי מנחת נדבה נתרת בלה קמינה: נחשרב קומלה בשיריה. לא יקטיר את

כולה משום דשירים אסורין להקטיר דכתיב לא הקטירו ממט אשה לה' (ויקרה ב) כל שממט לחשים הרי הוא בבל תקשירו: נב" דם דקדשים: כשר · לוריקה: נפפרב פיין · שהוא אדום: רואין יגן אובו כאילו כוא מים . ואם היה מים והיה מראית הדם ניכר ביניהם כשר: בדם הבסמה של תולין: רואין אותו . את של קולין : אין דם מבעל דם י וכשר : סדבר ידום כו' - אפילו הכי קרי ליה אכתי נמי דם שעיר ואף על פי שנתערב בו דם הפר כדאמרינן במסכת יומא (דף גנ:) עירה דם הפר לתוךדם השעיר: מכחן

: ולא מכפלי שירים לפכלא ותתם תי בלילתן שזה ואינם יכולים לכלוע זו פזו וא'כ אמאי (ה"ל) [ת"א] שיכפלו זו את זו והלא אפרינן תכא דאם בלילתן שזה לא מכפלי זה את זה אבל הכא דתיו מין במשאים מין בשאינו מינו ופשום דבי מכפלין זה את זה אבל הכא דתיו מין במשאים שוה לא מכפלי זה את זה אבל היו מין במשאים סיט לה מין במשאים סיט בפלי את שפנה קופק הנפה דלא היו מינו כרפי? או'ת כיון שרא מתכפל בקופק העבה איב העבה (אמאי) ממולה משום קופק העוד בעיקר פסילה משום קופק העבה הוא לא מולה במולה היום דוקא לחסו את תרכה ממה שמם מסבה שביר (בלון תעבה וכלי הורה אבל ודאי אינו בפל למדהי במבא להיום בל אלא כמשר "ביל הוא מיר בפני לבו מבול לקפן תו"ה: "הן ומא אין קופק מכפל קופק" גליון ואיבר ר"י דודאי לא בלעו מירו בפלי שמסא דר" זידא והקשה הר"ם לדבו די לא משבה בקופק ונאמר הקפרה בקופק ונאמר הקפרה בפנית כלנים בל העבה במנים לקפר העם המפרה בפנים למפרה במניח לא מבל המפרה בפנים להפרה בפנים המפרה בפנים המפרה בפנים למפרה במניח כמנים כליל הקפר (ומהאי) [וו"ל רפהאי] פשמא לא בפלי ומיונו מכלע כלעו ופלה ב

ד"ה כוחין]